Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého rozšířeného senátu)

ze dne 20. září 2019 *

„Žaloba na neplatnost – Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci ve Venezuele – Žaloba podaná třetím státem – Neexistence bezprostředního dotčení – Nepřípustnost“

Ve věci T-65/18,

Bolívarovská republika Venezuela, zastoupená F. Di Giannim a L. Giulianem, avocats,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, původně zastoupené P. Mahnič a L. Ozola, poté P. Mahnič a A. Antoniadisem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení zaprvé nařízení Rady (EU) 2017/2063 ze dne 13. listopadu 2017 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci ve Venezuele (Úř. věst. 2017, L 295, s. 21), zadruhé prováděcího nařízení Rady (EU) 2018/1653 ze dne 6. listopadu 2018, kterým se provádí nařízení 2017/2063 (Úř. věst. 2018, L 276, s. 1) a zatřetí rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/1656 ze dne 6. listopadu 2018, kterým se mění rozhodnutí (SZBP) 2017/2074 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci ve Venezuele (Úř. věst. 2018, L 276, s. 10) v rozsahu, v němž se jejich ustanovení týkají Bolívarovské republiky Venezuela,

TRIBUNÁL (čtvrtý rozšířený senát),

ve složení H. Kanninen, předseda, J. Schwarcz, C. Iliopoulos, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín (zpravodaj) a I. Reine, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: F. Oller, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 8. února 2019,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 13. listopadu 2017 přijala Rada Evropské unie rozhodnutí (SZBP) 2017/2074 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci ve Venezuele (Úř. věst. 2017, L 295, s. 60). Toto rozhodnutí obsahuje zaprvé zákaz vývozu do Venezuely zbraní, vojenského vybavení nebo jakéhokoli jiného vybavení, které by mohlo být použito k vnitřní represi, jako i zařízení, technologií či softwaru určených k použití při monitorování. Uvedené rozhodnutí obsahuje zadruhé zákaz poskytovat Venezuele finanční, technické nebo jiné služby související s tímto vybavením nebo těmito technologiemi. Zatřetí stanoví zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů osob, subjektů a orgánů. Podle jeho bodu 1 odůvodnění je rozhodnutí 2017/2074 odpovědí na pokračující zhoršování situace v oblasti demokracie, právního státu a lidských práv ve Venezuele.

2 Článek 13 druhý pododstavec rozhodnutí 2017/2074 stanoví, že toto rozhodnutí je průběžně přezkoumáváno a pokud bude mít Rada za to, že jeho cílů nebylo dosaženo, bude odpovídajícím způsobem změněno nebo jeho platnost prodloužena. První pododstavec tohoto článku stanovil v původním znění, že rozhodnutí 2017/2074 se použije do 14. listopadu 2018. Dne 6. listopadu 2018 prodloužilo rozhodnutí Rady [(SZBP) 2018/1656, kterým se mění rozhodnutí 2017/2074 (Úř. věst. 2018, L 276, s. 10)] jeho platnost do 14. listopadu 2019 a změnilo položku 7 přílohy I uvedeného rozhodnutí, která se týká jedné z osob, na které se vztahuje zmrazení finančních prostředků.

3 Dne 13. listopadu 2017 přijala Rada rovněž nařízení (EU) 2017/2063 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci ve Venezuele (Úř. věst. 2017, L 295, s. 21) na základě čl. 215 odst. 2 SFEU a rozhodnutí 2017/2074.

4 Článek 2 nařízení 2017/2063 stanoví, že se zakazuje jakékoli osobě, subjektu nebo orgánu ve Venezuele nebo pro použití v této zemi poskytovat technickou pomoc a zprostředkovatelské služby, finanční prostředky nebo finanční pomoc a jiné služby související se zbožím a technologiemi, které jsou uvedeny na společném vojenském seznamu Evropské unie přijatém Radou dne 17. března 2014 (Úř. věst. 2014, C 107, s. 1).

5 Článek 3 a příloha I nařízení 2017/2063 stanovují, že se zakazuje také prodávat, dodávat nebo vyvážet vybavení, které by mohlo být použito k vnitřní represi, jak jsou zbraně, střelivo, vozidla určená k potlačení nepokojů nebo k přemístění vězněných osob či výbušné látky, a poskytovat technickou pomoc, zprostředkovatelské služby, finanční prostředky nebo finanční pomoc či jiné služby související s uvedeným vybavením jakékoli fyzické nebo právnické osobě, subjektu nebo orgánu ve Venezuele nebo pro použití v této zemi.

6 Článek 4 nařízení 2017/2063 stanoví, že odchylně od článků 2 a 3 tohoto nařízení mohou příslušné orgány členského státu povolit určité činnosti za podmínek, které považují za vhodné.

7 Pokud k tomu příslušný orgán daného členského státu neudělil předchozí povolení, články 6 a 7 a příloha II nařízení 2017/2063 zakazují prodávat, dodávat nebo vyvážet zařízení, technologie nebo software pro hloubkovou inspekci paketů, odposlech sítě, sledování, rušení sítě a rozpoznávání řeči, jakož i poskytovat technickou pomoc, zprostředkovatelské služby, finanční prostředky nebo finanční pomoc či jiné služby související s uvedeným vybavením jakékoli fyzické nebo právnické osobě, subjektu nebo orgánu ve Venezuele nebo pro použití v této zemi.

8 Článek 20 nařízení 2017/2063 stanoví, že výše uvedené zákazy se uplatní na:

„a) na území Unie včetně jejího vzdušného prostoru;

b) palubě jakéhokoli letadla nebo plavidla v jurisdikci některého z členských států;

c) fyzické osoby, které jsou státními příslušníky některého členského státu, ať se nacházejí na území Unie, nebo mimo ně;

d) právnické osoby, subjekty či orgány registrované nebo zřízené podle práva některého členského státu, ať se nacházejí na území Unie, nebo mimo ně;

e) právnické osoby, subjekty nebo orgány v souvislosti s jakoukoli obchodní činností vykonávanou zcela nebo částečně v Unii.“

9 Články 8 až 11 a přílohy IV a V nařízení 2017/2063 kromě toho s výhradou výjimek stanovují zmrazení veškerých finančních prostředků, které patří určitým fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům, jakož i zákaz jim tyto finanční prostředky zpřístupnit.

10 Článek 17 odst. 4 nařízení 2017/2063 stanoví nakonec, že „[s]eznam stanovený v přílohách IV a V je pravidelně přezkoumáván alespoň každých dvanáct měsíců“. Dne 6. listopadu 2018 změnilo prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/1653, kterým se provádí nařízení (EU) 2017/2063 (Úř. věst. 2018, L 276, s. 1), položku 7 přílohy IV uvedeného nařízení, jež se týká jedné z osob, na které se vztahuje zmrazení finančních prostředků.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

11 Návrhem došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 6. února 2018 podala Bolívarovská republika Venezuela projednávanou žalobu proti nařízení 2017/2063 v rozsahu, v němž se jí týkají jeho ustanovení.

12 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 3. května 2018 vznesla Rada námitku nepřípustnosti podle článku 130 jednacího řádu Tribunálu. Bolívarovská republika Venezuela předložila své vyjádření k této námitce dne 27. června 2018.

13 Na návrh čtvrtého senátu Tribunál dne 17. října 2018 podle článku 28 jednacího řádu rozhodl, že se věc předává rozšířenému senátu.

14 Na návrh soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (čtvrtý rozšířený senát) podle čl. 130 odst. 6 jednacího řádu o zahájení ústní části řízení omezené na přípustnost žaloby. V rámci organizačních procesních opatření přijatých na základě článku 89 jednacího řádu rovněž vyzval Tribunál (čtvrtý rozšířený senát) účastnice řízení, aby písemně odpověděly na jednu otázku. Účastnice řízení odpověděly na tuto výzvu dne 14. prosince 2018.

15 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 17. ledna 2019 upravila Bolívarovská republika Venezuela na základě článku 86 jednacího řádu návrh tak, že se týkal také rozhodnutí 2018/1656 a prováděcího nařízení 2018/1653 v rozsahu, v němž se jí týkají jejich ustanovení. Rada odpověděla na návrh na úpravu žaloby dne 5. února 2019.

16 Bolívarovská republika Venezuela navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil zaprvé nařízení 2017/2063, zadruhé prováděcí nařízení 2018/1653 a zatřetí rozhodnutí 2018/1656 v rozsahu, v němž se jí týkají jejich ustanovení;

– uložil Radě náhradu nákladů řízení.

17 V námitce nepřípustnosti Rada navrhuje, aby Tribunál:

– žalobu zamítl,

– uložil Bolívarovské republice Venezuela náhradu nákladů řízení.

18 Bolívarovská republika Venezuela ve vyjádření k námitce nepřípustnosti navrhuje, aby zamítl Tribunál námitku nepřípustnosti.

19 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na ústní otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 8. února 2019.

Právní otázky

K části žaloby týkající se nařízení 2017/2063

Úvodní poznámky

20 Bolívarovská republika Venezuela se ve svém návrhu domáhala zrušení nařízení 2017/2063 v rozsahu, v němž se jí týkají jeho ustanovení.

21 Rada měla ve svém návrhu na rozhodnutí o přípustnosti žaloby bez rozhodnutí ve věci samé za to, že vzhledem ke způsobu, jakým Bolívarovská republika Venezuela formulovala svůj návrh, se tento návrh vztahoval na články 2, 3, 6 a 7 nařízení 2017/2063. Bolívarovská republika Venezuela nevyvrátila tento výklad žaloby ve svých procesních písemnostech ani na jednání.

22 Je tudíž třeba mít za to, že v rozsahu, v němž je žaloba namířena proti nařízení 2017/2063, se týká jen jeho článků 2, 3, 6 a 7 (dále jen „napadená ustanovení“).

K přípustnosti

23 Rada uplatňuje tři důvody nepřípustnosti, a sice zaprvé, že Bolívarovská republika Venezuela nemá právní zájem na podání žaloby, zadruhé, že není bezprostředně dotčena napadenými ustanoveními a zatřetí, že není „fyzickou nebo právnickou osobou“ ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.

24 Tribunál má za to, že je třeba rozhodnout o přípustnosti žaloby tím způsobem, že začne s posouzením druhého důvodu nepřípustnosti uplatňovaného Radou a vycházejícího z toho, že Bolívarovská republika Venezuela není bezprostředně dotčena napadenými ustanoveními.

25 Rada tvrdí, že Bolívarovská republika Venezuela není bezprostředně dotčena napadenými ustanoveními ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.

26 Rada v tomto ohledu tvrdí, že Bolívarovská republika Venezuela se nemůže dovolávat toho, že je bezprostředně dotčena napadenými ustanoveními, na základě tvrzení, že jejich cílem je přinutit ji ukončit svou politiku. Rada má totiž za to, že otázka, zda má akt bezprostřední vliv na právní postavení žalobkyně, závisí na obsahu tohoto aktu, a nikoli a jeho cíli.

27 Navíc akt zakazující určitou činnost má podle tohoto orgánu přímé účinky jen na ty, kdo vykonávají tuto činnost. Dopad tohoto zákazu na jiné osoby nemůže být podle názoru Rady považován za dopad bezprostředně vyplývající z dotčeného aktu. Rada však tvrdí, že napadená ustanovení neukládají žádný zákaz Bolívarovské republice Venezuela. Uvádí, že podle článku 20 nařízení 2017/2063 se tato

ustanovení omezují na to, že fyzickým a právnickým osobám v jurisdikci Evropské unie zakazují přímo či nepřímo prodávat nebo vyvážet zařízení a technologie do Venezuely a poskytovat jí některé související služby.

28 Bolívarovská republika Venezuela odpovídá, že okolnost, že článek 20 nařízení 2017/2063 jí a *priori* vyjímá z působnosti tohoto nařízení, nebrání tomu, aby vůči ní vyvolávalo právní účinky. Tento stát tvrdí, že články 75 a 215 SFEU právě opravňují Unii k tomu, aby přijala hospodářské sankce určené k tomu, aby působily účinky ve třetích zemích. Napadená ustanovení podle Bolívarovské republiky Venezuela zakazují v projednávaném případě, aby jí bylo poskytnuto vojenské vybavení, technologie, software, jakož i související služby, aby je nepoužila k takzvané vnitřní represi a aby ji přinutila ke změně údajné represivní politiky. Má za to, že za účelem dosažení tohoto cíle omezují napadená ustanovení výkon některých práv, která by Bolívarovská republika Venezuela měla mít podle mezinárodního práva, jako je právo sjednávat a uzavírat smlouvy s evropskými poskytovali služeb a dodavateli zařízení.

29 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury platí, že taková podmínka, že fyzická nebo právnická osoba musí být bezprostředně dotčena rozhodnutím, které je předmětem žaloby, jako je podmínka stanovená v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU, vyžaduje splnění dvou kumulativních kritérií, a sice že musí vyvolávat bezprostřední účinky na právní postavení žalobce a dále že adresátům pověřeným jeho provedením nesmí ponechávat žádnou volnost uvážení, takže toto provedení je čistě automatické povahy a vyplývá výlučně z unijního práva, aniž jsou použity další zprostředkující předpisy (usnesení ze dne 8. října 2015, Agrotikos Synetairismos Profitis Ilias v. Rada, T-731/14, nezveřejněné, EU:T:2015:821, bod 26, a rozsudek ze dne 13. září 2018, Almaz-Antey v. Rada, T-515/15, nezveřejněný, EU:T:2018:545, bod 62).

30 Je třeba rovně připomenout, že pro určení toho, zda akt vyvolává právní účinky, je třeba posoudit zejména jeho předmět, obsah, působnost a podstatu, jakož i právní a skutkový kontext, v němž byl vydán (viz usnesení ze dne 8. března 2012, Octapharma Pharmazeutika v. EMA, T-573/10, EU:T:2012:114, bod 30 a citovaná judikatura).

31 V projednávaném případě obsahují napadená ustanovení zaprvé zákaz prodávat nebo poskytovat jakékoli fyzické nebo právnické osobě, subjektu či orgánu ve Venezuele zbraně, vojenské vybavení nebo jakékoli jiné vybavení, které by mohlo být použito k vnitřní represi, jakož i zařízení, technologie či software určené k použití při monitorování. Napadená ustanovení obsahují zadruhé zákaz poskytovat stejným fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům ve Venezuele finanční, technické nebo jiné služby související s tímto vybavením nebo technologiemi.

32 Článek 20 nařízení 2017/2063 omezuje uplatnění výše uvedených zákazů na území Unie, fyzické osoby, které jsou státními příslušníky některého členského státu a právnické osoby zřízené podle práva některého členského státu, jakož i na právnické osoby, subjekty nebo orgány v souvislosti s jakoukoli obchodní činností vykonávanou zcela nebo částečně v Unii.

33 Napadená ustanovení naproti tomu neukládají zákazy Bolívarovské republice Venezuela. Napadená ustanovení mohou mít na ni nanejvýš nepřímé účinky, jelikož důsledkem zákazů uložených fyzickým osobám, které jsou státními příslušníky některého členského státu, a právnickým osobám zřízeným podle práva některého členského státu, by mohlo být omezení zdrojů, ze kterých si Bolívarovská republika Venezuela může pořídit dotčené výrobky a služby.

34 V rozsudku ze dne 13. září 2018, Almaz-Antey v. Rada (T-515/15, nezveřejněný, EU:T:2018:545) Tribunál zajisté zamítl argument, že právní postavení subjektu usazeného mimo Unii nebylo bezprostředně dotčeno opatřeními, které měly zakázat subjektům Unie provádět s ním určité druhy operací. Tribunál totiž rozhodl, že zakázat subjektům Unie provádět takové operace se rovná zakázat žalobkyni provádět s nimi dotčené operace (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. září 2018, Almaz-Antey v. Rada, T-515/15, nezveřejněný, EU:T:2018:545, bod 65).

35 Je však třeba uvést, že ve věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 13. září 2018, Almaz-Antey v. Rada (T-515/15, nezveřejněný, EU:T:2018:545), se napadený akt výslovně týkal žalobkyně. Její jméno bylo totiž uvedeno v napadeném rozhodnutí jakožto jméno podniku, kterému se zakazuje prodávat dotčené výrobky a poskytovat dotčené služby.

36 Naopak v projednávané věci se napadená ustanovení výslovně a konkrétně nevztahují na Bolívarovskou republiku Venezuela jako stát způsobem srovnatelným s tím, jak se vztahovala na žalobkyni ve věci, ve které byl vydán výše uvedený rozsudek.

37 Dále, Rada právem tvrdí, že Bolívarovská republika Venezuela nemůže být postavena na roveň takovému subjektu, jako je žalobkyně ve věci T-515/15. Způsoby jednání Bolívarovské republiky Venezuela nelze totiž omezit jen na čistě obchodní činnost, jak to ona sama připouští. Stát požívá výsad veřejné moci zvláště v rámci takových činností v obecném zájmu, jako jsou úkoly v oblasti obrany, policie a dohledu. Kromě toho na rozdíl od subjektu, jehož způsobilost je omezena jeho účelem, má Bolívarovská republika Venezuela jako stát pole působnosti, které se vyznačuje velkou rozmanitostí a které nelze omezit na jednu konkrétní činnost. Tato široká škála pravomocí jí tak odlišuje od subjektu, který obvykle vykonává určitou hospodářskou činnost, na kterou se vztahuje omezující opatření.

38 Navíc, z judikatury vyplývá, že takové zákazy, jako jsou zákazy, které ukládají napadená ustanovení, nemohou bezprostředně ovlivnit postavení subjektů, jež nepůsobí na relevantních trzích (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 6. září 2011, Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Parlament a Rada, T-18/10, EU:T:2011:419, bod 79). V rozsudku ze dne 13. září 2018, Almaz-Antey v. Rada (T-515/15, nezveřejněný, EU:T:2018:545, bod 66) Tribunál právě konstatoval, že žalobkyně byla společností působící v odvětví obrany, na kterou se vztahovala relevantní ustanovení napadeného aktu.

39 V projednávané věci přitom Bolívarovská republika Venezuela předkládá údaje vypracované Eurostat, ze kterých vyplývá, že celková hodnota obchodních transakcí s Venezuelou týkajících se majetku, na který se vztahují napadená ustanovení, činila 76 milionů eur v roce 2016, 59 milionů eur v roce 2017 a 0 eur v roce 2018.

40 Avšak, i když tyto údaje mohou prokázat účinnost napadených ustanovení, nemohou prokázat, že tím, že Bolívarovská republika Venezuela nakoupila dotčené výrobky a služby, jednala jako entita, kterou lze postavit na roveň hospodářskému subjektu působícímu na relevantních trzích, a nejednala v rámci svých činností v obecném zájmu.

41 Konečně, vzhledem k neexistenci takového právního titulu, jako je smlouva, jejíž existenci by Bolívarovská republika Venezuela prokázala před Tribunálem, je její možnost navázat se subjekty Unie vztah s právními důsledky patrně čistě spekulativní a může vyplývat jen z budoucích a hypotetických jednání. Zákazy zavedené napadenými ustanoveními nemohou být tudíž jako takové považovány za zákazy, kterými je dotčeno právní postavení Bolívarovské republiky Venezuela.

42 Bolívarovská republika Venezuela připomíná zajisté, že podle ustálené judikatury platí, že okolnost, že unijní akt brání právnické osobě veřejného práva, aby vykonávala vlastní pravomoci, jak považuje za vhodné, se bezprostředně dotýká jejího právního postavení, takže se jí tento akt bezprostředně dotýká.

43 Avšak judikatura, na kterou odkazuje Bolívarovská republika Venezuela, byla použita ve věcech týkajících se poskytnutí státní podpory entitami působícími pod úrovní státu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 8. března 1988, Exécutif régional wallon a Glaverbel v. Komise, 62/87 a 72/87, EU:C:1988:132, body 6 a 8; ze dne 30. dubna 1998, Vlaamse Gewest v. Komise, T-214/95, EU:T:1998:77, bod 29, a ze dne 26. listopadu 2015, Comunidad Autónoma del País Vasco a Itelazpi v. Komise, T-462/13, EU:T:2015:902, bod 34), v oblasti zemědělství a v oblasti cel uplatňovaných na zemědělské produkty, které byly uloženy budoucímu členskému státu před jeho přistoupením (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. června 2009, Polsko v. Komise, T-257/04, EU:T:2009:182,

body 56 až 58), jakož i v oblasti právní úpravy automobilové dopravy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. prosince 2018, Ville de Paris, Ville de Bruxelles a Ayuntamiento de Madrid v. Komise, T-339/16, T-352/16 a T-391/16, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2018:927, bod 50). Ve všech těchto věcech dotčené akty přitom bezprostředně omezovaly výkon věcných pravomocí dotčenými právnickými osobami veřejného práva. V projednávané věci napadená ustanovení naproti tomu nezakazují bezprostředně Bolívarovské republice Venezuela nakupovat a vyvážet zařízení, na která se vztahují, a získávat dotčené služby. Neovlivňují její schopnost vykonávat svá svrchovaná práva k území a majetku, na které se vztahuje její jurisdikce a z nařízení 2017/2063 nijak nevyplývá, že úmyslem Rady bylo omezit její právní způsobilost. Vzhledem k právu každého státu – nebo sdružení států – svrchovaně rozhodovat o způsobu udržování hospodářských vztahů s třetími státy dotčená práva alespoň nepřímo omezují příležitosti Bolívarovské republiky Venezuela v tomto ohledu.

44 Vzhledem k výše uvedenému je třeba konstatovat, že právní postavení Bolívarovské republiky Venezuela není bezprostředně dotčeno napadenými ustanoveními.

45 Bolívarovská republika Venezuela kromě toho uvádí, že napadená ustanovení omezují hospodářské a finanční vztahy, které udržuje s podniky Unie. Tvrdí, že takový hospodářský dopad musí být zohledněn při posuzování její aktivní legitimace.

46 I když Tribunál v rozsudku ze dne 3. května 2018, Distillerie Bonollo a další v. Rada (T-431/12, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2018:251, body 51 až 53), který cituje Bolívarovská republika Venezuela, rozhodl, že pokud by bylo bezprostřední dotčení omezeno na právní účinky, musela by být každá žaloba podaná unijním výrobcem proti nařízení ukládajícímu antidumpingová cla systematicky prohlášena za nepřípustnou, stejně jako jakákoli žaloba podaná konkurentem příjemce podpory prohlášené za slučitelnou s vnitřním trhem Komisí na konci formálního vyšetřovacího řízení a jakákoli žaloba podaná soutěžitelem proti rozhodnutí, kterým se spojení podniků prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem. Tribunál kromě toho v rozsudcích ze dne 13. září 2018, NK Rosneft a další v. Rada (T-715/14, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2018:544, body 80 a 81), a ze dne 13. září 2018, Gazprom Neft v. Rada (T-735/14 a T-799/14, EU:T:2018:548, body 88, 89 a 97), vydaných právě v oblasti omezujících opatření, rozhodl, že k prokázání bezprostředního dotčení osob, které byly jmenovitě uvedeny v dotčených aktech a které prostřednictvím písemností předložených před Tribunálem prokázaly, že působí na trhu, na který se vztahují omezení vývozu, je třeba zohlednit nejen účinky těchto omezení na právní postavení těchto osob, ale i jejich materiální dopad na tyto osoby.

47 Z bodů 37 a 40 výše však vyplývá, že Bolívarovská republika Venezuela neprokázala, že by měla být postavena na roveň subjektu působícímu v oblasti výrobků a služeb, na které se vztahují napadená ustanovení.

48 Okolnost, že napadená ustanovení zakazují subjektům usazeným v Unii udržovat hospodářské a finanční vztahy s jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobou, subjektem nebo orgánem ve Venezuele, nemůže vést k závěru, že Bolívarovská republika Venezuela je bezprostředně dotčena těmito ustanoveními ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.

49 Bolívarovská republika Venezuela konečně poznamenává, že pokud by jí byla odepřena aktivní legitimace, byla by zbavena jakékoli soudní ochrany, jelikož v případě neexistence vnitrostátních prováděcích opatření, nemohla by se obrátit na soudy členských států.

50 Je nicméně třeba připomenout, že podmínky přípustnosti stanovené v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU musí být zajisté vykládány ve světle práva na účinnou soudní ochranu, avšak toto právo nesmí vést k vyloučení těchto podmínek výslovně stanovených ve Smlouvě o FEU (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 28. září 2016, PAN Europe a další v. Komise, T-600/15, EU:T:2016:601, bod 50 a citovaná judikatura).

51 Žaloba musí být tudíž odmítnuta jako nepřípustná v rozsahu, v němž je namířena proti napadeným ustanovením.

K části žaloby týkající se zrušení rozhodnutí 2018/1656 a prováděcího nařízení 2018/1653 po úpravě návrhových žádání

52 Bolívarovská republika Venezuela tvrdí, že čl. 1 bod 1 rozhodnutí 2018/1656 mění čl. 13 první pododstavec rozhodnutí 2017/2074 a prodlužuje tak jeho platnost do 14. listopadu 2019. Bolívarovská republika Venezuela rovněž uvádí, že podle bodu 2 odůvodnění rozhodnutí 2018/1656 bylo rozhodnuto o tomto prodloužení „[n]a základě přezkumu“ rozhodnutí 2017/2074. Bolívarovská republika Venezuela tvrdí rovněž, že prováděcí nařízení 2018/1653 bylo přijato po přezkumu situace ve Venezuele na základě čl. 17 odst. 4 nařízení č. 2017/2063. Z rozhodnutí 2018/1656 a prováděcího nařízení 2018/1653 tudíž podle Bolívarovské republiky Venezuela vyplývá, že se na ni nadále vztahují omezující opatření stanovená v rozhodnutí 2017/2074 a v nařízení 2017/2063 během dalšího roku. Má přitom za to, že pokud je platnost aktu, který byl původně napaden, prodloužena následným aktem, jenž je přijat v průběhu řízení, musí být tento následný akt považován za novou skutečnost umožňující žalobkyni, aby upravila svou žalobu.

53 Avšak, vzhledem k tomu, že Bolívarovska republika Venezuela není bezprostředně dotčena napadenými ustanoveními, platí to rovněž o prováděcím nařízení 2018/1653. Toto nařízení totiž mění přílohu IV nařízení 2017/2063, která byla poprvé změněna prováděcím nařízením Rady (EU) 2018/88 ze dne 22. ledna 2018, kterým se provádí uvedené nařízení (Úř. věst. 2018, L 16 I, s. 6). Bolívarovska republika Venezuela však nezpochybňuje obsah uvedené přílohy IV.

54 Z článku 86 jednacího řádu kromě toho vyplývá, že v rámci návrhu na úpravu žaloby může žalobce navrhnout zrušení aktu, který nahrazuje nebo mění jiný akt jen tehdy, jestliže bylo zrušení posledně uvedeného aktu navrhováno v žalobě (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. ledna 2017, Almaz-Antey Air and Space Defence v. Rada, T-255/15, nezveřejněný, EU:T:2017:25, body 37 až 39 a citovaná judikatura). Avšak, jak poznamenává Rada, rozhodnutí 2018/1656 mění rozhodnutí 2017/2074, jehož zrušení Bolívarovska republika Venezuela nenavrhovala v návrhu na zahájení řízení.

55 Žaloba musí být tudíž odmítnuta jako nepřípustná rovněž v rozsahu, v němž se týká zrušení rozhodnutí 2018/1656 a prováděcího nařízení 2018/1653.

56 Vzhledem k výše uvedenému je třeba žalobu v plném rozsahu odmítnout jako nepřípustnou, aniž je třeba rozhodnout o dvou dalších důvodech přípustnosti uplatňovaných Radou.

K nákladům řízení

57 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

58 Vzhledem k tomu, že Rada požadovala náhradu nákladů řízení a Bolívarovská republika Venezuela neměla ve věci úspěch, je namístě Bolívarovské republice Venezuele uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou.

Z těchto důvodů,

TRIBUNÁL (čtvrtý rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) **Žaloba se odmítá.**

2) **Bolívarovská republika Venezuela ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.**

Kanninen Schwarcz Iliopoulos

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín Reine

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 20. září 2019.

Podpisy.